

[Industriministeren]

grænsninger i åbningstiden. Forslaget giver således de lokale myndigheder mulighed for i samarbejde med detailhandelen og forbrugerne at justere de almindelige åbningstider efter lokale behov.

Lov om butikstid har de senere år været genstand for debat i Folketinget, i brancheorganisationerne og i medierne. Debatten er taget til i takt med samfundsudviklingen, hvor bl.a. grænsen mellem arbejdstid og fritid er blevet mere og mere flydende. Udviklingen stiller krav til detailhandelen om fleksibilitet. Kravet er rejst både fra forbrugernes og fra detailhandelens side.

Lovforslaget betyder en liberalisering og forenkling af lovgivning og administration på dette område samt en styrkelse af det lokale selvstyre. De mange undtagelser og dispensationer, som i medfør af lov om butikstid gives af kommunalbestyrelserne, politimestrene og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, afløses af enklere, mere generelle bestemmelser. Forslaget kan, afhængigt af hvor fleksibelt kommunalbestyrelsen administrerer lovforslaget, medføre administrative lettelse for kommunalbestyrelserne, ligesom det forventes at medføre administrative lettelse i mindre omfang for politiet.

Ved forslaget er de mest nødvendige varer helt friholdt af bestemmelserne om butikstid og kommunalbestyrelsens adgang til at indskrænke åbningstiden. Herved sikres, at der også på søn- og helligdage m.v. kan købes f.eks. medicinalvarer og brændstof.

Fortsat adgang til søn- og helligdagsåbent i bl.a. sommerhusområder tilgodeses ved kommunalbestyrelsens mulighed for at tillade butiksåbent på disse dage. Ligeledes er det overladt til kommunalbestyrelsens beslutning, om f.eks. biler, blomster og konfekturvarer skal kunne sælges i kommunen på søn- og helligdage m.v.

Forslaget giver endvidere de enkelte kommunalbestyrelser ret til at træffe beslutninger om begrænsninger i åbningstiden på alle hverdage. Kommunalbestyrelsen vil således kunne bestemme, at der om lørdagen skal holdes lukket en del af dagen.

Det beror i høj grad på et lokalt skøn, i hvilket omfang butikkerne har behov for at holde åbent f.eks. alle ugens syv dage, ligesom hensynet til den lokale udvikling i butiksstrukturen kan spille ind. Behovet og interessen af-

hænger af detailhandelens og forbrugernes ønsker i de enkelte områder af landet og kan endvidere være afhængigt af antallet af turister, grænsehandel m.m.

Uanset de foreslåede beføjelser for kommunalbestyrelsen til lokalt at regulere åbningstiderne er det forventningen, at kommunalbestyrelserne som altovervejende hovedregel ikke vil begrænse de indkøbsmuligheder, forbrugerne har efter den hidtil gældende butikstidslovgivning.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen vil i forbindelse med lovens ikrafttræden udarbejde en vejledning til kommunerne. Vejledningen vil indeholde eksempler på, hvorledes tilladelse til søn- og helligdagsåbent for de butikker, der i dag har denne mulighed, kan tilrettelægges.

Med lovforslaget ophæves bestemmelsen, hvorefter kun visse organisationer, foreninger m.v. har adgang til at begære påtale. Dette har været et ønske fra flere organisationers side. Overtrædelse af forbudet mod detailsalg på søn- og helligdage samt bestemmelser fastsat af kommunalbestyrelsen er herefter undergivet offentlig påtale. En enkeltperson eller en organisation, som mener at have konstateret en overtrædelse, kan herefter indgive anmeldelse til politiet.

Næringslovens regler for handlende gælder fortsat. Således skal detailhandlende stadig have fast forretningssted, medmindre de kun handler med varer, som falder ind under næringslovens regler om omførsel. Det er alene detailhandlende med fast forretningssted, som er omfattet af lovforslaget.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Hermed har jeg den ære for det høje Folketing at fremsætte:

Forslag til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvaskning af penge.

(Lovforslag nr. L 10).

I mange internationale fora er der taget en række initiativer til at forstærke indsatsen mod hvidvaskning af penge. Dette gælder såvel inden for det strafferetlige område som inden for det finansielle område. Specielt inden for det finansielle område er disse initiativer taget for at forhindre, at kredit- og finansieringsinstitut-

[Industriministeren]

ter anvendes til hvidvaskning af penge. Også inden for EF er der gennemført et direktiv, 91/308/EØF. Dette direktiv skal være gennemført i dansk ret inden den 1. januar 1993.

Formålet med direktivet er at koordinere de enkelte EF-landes indsats til beskyttelse af det finansielle system mod hvidvaskning af penge og at forhindre, at man udnytter liberaliseringen af kapitalbevægelserne og den fri udveksling af finansielle tjenesteydelser, som et finansielt integreret Europa indebærer.

I dag er hvidvaskning i et vist omfang reguleret af straffelovens hæleribestemmelser. Derimod findes der ingen regler om, hvorledes finansielle virksomheder skal forholde sig i tilfælde af, at man bliver opmærksom på forsøg på hvidvaskning af penge.

Efter lovforslaget skal loven finde anvendelse på pengeinstitutter, visse kreditinstitutter, særlige spare- og udlånsvirksomheder, realkreditinstitutter, børsrådgivningsforeninger, faktureringselskaber, leasingelskaber, faktureringselskaber, livsforsikringselskaber og tværgående pensionskasser. Det foreskrives i lovforslaget, at disse virksomheder skal udarbejde interne regler om kontrol- og kommunikationsprocedurer samt uddannelsesprogrammer for de ansatte. Lovforslaget indeholder bestemmelser om, at kunderne skal identificere sig ved angivelse af navn, adresse og CPR- eller SE-nummer eller lignende identifikation, når der optages forretningsmæssig forbindelse. Legitimationskravet gælder også for lejlighedskunder ved beløb over 15.000 ECU (p.t. 120.000 kr.) samt for transaktioner foretaget på vegne af tredjemand.

Det foreslås, at virksomhederne ved mistanke om hvidvaskningstransaktioner undersøger dette nærmere og anmelder det til politiet. Oplysninger, der videregives i god tro, betragtes ikke som brud på tavshedspligt og medfører ikke ansvarspådragelse.

I lovforslaget defineres det, hvad der forstås ved hvidvaskning, idet der samtidig henvises til straffelovens bestemmelser om, hvilke kriminelle handlinger der omfattes. Hensigten hermed er at give en beskrivelse af, at en hvidvaskningstransaktion har til formål at ændre identiteten af penge og at overføre de eksisterende og dermed velkendte bestemmelser fra straffeloven. Der vil være situationer, hvor det vil være vanskeligt for den enkelte ansatte at

bedømme, om en transaktion indebærer en hvidvaskning af penge.

Det er ikke hensigten, at den enkelte medarbejder skal foretage en vurdering af, hvilken underliggende kriminalitet der gør sig gældende. En sådan vurdering vil forudsætte juridisk (strafferetlig) sagkundskab og vil herudover falde væsentligt uden for de opgaver og funktioner, medarbejdere i finansielle institutter varetager. Der er i bemærkningerne til lovforslaget opregnet en række eksempler på, hvornår mistanke kan opstå.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget skal jeg hermed anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Hermed har jeg den ære for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om statsautoriserede revisorer og lov om registrerede revisorer. (Disciplinærsystem).

(Lovforslag nr. L 11).

Formålet med lovforslaget er at styrke disciplinærsystemet for revisorer og dermed tilliden til revisorstanden. Forslaget betegner 1. fase af en modernisering af revisorlovgivningen.

2. fase er netop igangsat, idet Revisorkommissionen er blevet anmodet om at foretage en samlet gennemgang af revisorlovgivningen med henblik på nødvendige lovændringer og tilpasninger.

I dette arbejde vil indgå:

- sikring af revisors rolle som offentlighedens tillidsmand
- sammenhængen mellem revision og rådgivning
- åremålsansættelse af revisor
- revisorsamarbejdsforhold
- revisorerne konkurrencemæssige forhold og etableringsregler
- hvor stor en del af et revisorfirmas omsætning må hidrøre fra et enkelt børsnoteret selskab
- relationer til den internationale udvikling, herunder forslaget til 5. selskabsretsdirektiv
- ansvarsregler og forsikring for revisorer
- de forhold, der løbende rejses i den politiske debat.